

شەونم

هۆنراوهی (83)

نماز شام غریبان چو گریه آغازم

سەری شەوه و دەگریم و غەریب و بێ نازم
به نالەوه دەری دەپریم قسەیی دل و رازم
بهیادی یار و دیارم دەبێ وەها بگریم
که لەو جیهانه چ کەس بۆسەفەر نەلێ سازم
من و ولاتی حەبیبیم، چمە لە شاری غەریب
خودایه بمبەوه جیبی خۆم که لێره بێ وازم
ئەتۆ خودا وەرە یاریم دە شارەزای ریگا
هەتا لە مەیکەدە دابم چ کەس نەکا گازم
عەقڵ لە پیری وەکوو من حیسابی ناکیشی
ئەگەر لە گەل سەنەمیکی به غەمزە و نازم
به بێ نەسیم و سەبا هیچ کەسی دی نامناسی
ئەوان دەبەن خەبەرم بۆ حەبیبی چاوبازم
هەوای مەنزلی یارانە ئاوی ژین بۆ مە
سەبا! دەبێنە نەسیمێ لە خاکی شیرازم
دەهات و عەیبی منی رووبەر و دەگوت ئەسرین
لەکێ بکەم گەلە خۆمالی یه دزی رازم
لەچەنگی زوهره وه بیستم بهیانی زوو دەیگوت
ئەمن مریدی وتەیی حافزی خوش ئاوازم

حافزی حەقیقی

